

Ποιον τρόπο ζωής αξίζει να επιλέξουμε;

Η σημερινή εποχή κρύβει ποικίλους κινδύνους, οι οποίοι με τη μορφή πειρασμών, μας ωθούν να υποκύψουμε σε αυτούς και έτσι να χάσουμε τη δύναμη και την αξιοπρέπεια μας. Ιδιαίτερα ευάλωτοι σε αυτήν την απειλή, είναι οι έφηβοι, οι οποίοι λόγω του αυθορμητισμού, της ευερεθιστότητας, καθώς και των συγκεχυμένων επιθυμιών και αντιλήψεων που τους χαρακτηρίζουν, ευτελίζουν τη ζωή τους, με αποτέλεσμα τον ξεπεσμό, την απώλεια αυτοσεβασμού και την υπονόμηση της μελλοντικής κοινωνικής ζωής τους. Παρ' όλα αυτά, μπορούν να μάθουν να αντιστέκονται στους κινδύνους που ελλοχεύουν, καλλιεργώντας συγκεκριμένες αρετές και ικανότητες.

Αρχικά, σημαντικά χαρίσματα, αποτελούν η οικοδόμηση μιας δυναμικής προσωπικότητας, ο ακέραιος χαρακτήρας και η πίστη στις δυνατότητες και δεξιότητες του εαυτού μας. Σε έναν κόσμο ο οποίος χαρακτηρίζεται από την κατάρπωση των ηθικών αξιών, από τη διαφθορά και τη χρησιμοθηρία, το μόνο όπλο που διαθέτει ο άνθρωπος και κατά επέκταση ο έφηβος, είναι ο χαρακτήρας του. Όταν μάθει να χαλιναγωγεί τις απαιτήσεις του εαυτού του, να αξιοποιεί τα χαρίσματα του και να υποστηρίζει ακόμη και το αδιαμφισβήτητο λάθος της προσωπικότητας του, ο άνθρωπος θεμελιώνει το οικοδόμημα ενός δυναμικού χαρακτήρα, ο οποίος μένει αλύγιστος και ανεπηρέαστος από κάθε πιθανό πειρασμό και έμμεσα υψώνει τα τείχη που διαχωρίζουν το άτομο από τον περίγυρο του. Παράλληλα, ο άνθρωπος ασχολούμενος πρώτα με την προσωπική του βελτίωση, προσδίδει μια ξεχωριστή αξία στη ζωή του, καθώς την κατευθύνει ο ίδιος και επιτυγχάνει να την ακολουθήσει με τον τρόπο που του υποδεικνύουν τα χαρίσματα και οι δεξιότητες του. Συμπεραίνουμε, λοιπόν, ότι η καλλιέργεια και η ενίσχυση μιας ακέραιης και δυναμικής προσωπικότητας αποτελούν θεμελιώδη εφόδια για την αποτροπή εξευτελισμού της ζωής.

Στη συνέχεια, αξίζει να επισημάνουμε την υποχρέωση και την ανάγκη κυρίως του έφηβου ατόμου, να κατακτήσει μια εσωτερική ελευθερία, αυτονομία, καθώς και αυτοσεβασμό, στοιχεία που όχι μόνο δεν ευτελίζουν τη ζωή αλλά την εξυψώνουν. Είναι κοινώς αποδεκτό, ότι το άτομο για να μπορέσει να επιβιώσει είναι απαραίτητο να απαγκιστρωθεί από κοινότοπες οδηγίες και προσταγές και αναπτύσσοντας κριτική σκέψη να μάθει να αναγνωρίζει τα επικίνδυνα στοιχεία και να τα αντιμετωπίζει, δίχως όμως να διστάζει να επικαλείται μια δεύτερη άποψη ως αρωγό. Με αυτόν τον τρόπο, το άτομο κατακτά μια ελευθερία στη σκέψη και στην αντίληψη και ως επακόλουθο, εξασφαλίζει μια αξιοζήλευτη αυτονομία, η οποία επηρεάζει και επηρεάζεται καθοριστικά από τον αυτοσεβασμό. Δηλαδή, τη δεξιότητα να σεβόμαστε και να εκτιμάμε όλες τις πτυχές του χαρακτήρα μας αλλά και να μη διστάζουμε να τις βελτιώνουμε. Τέλος, με την πνευματική και εσωτερική ελευθερία μαθαίνουμε να διαχειριζόμαστε αποτελεσματικά τους κινδύνους που ελλοχεύουν, εξευγενίζοντας έτσι και την ίδια μας τη ζωή. Επομένως, αντιλαμβανόμαστε ότι η ανεξάρτητη βούληση και η αυτοεκτίμηση είναι στοιχεία μείζονος σημασίας για να τιμούμε και να καλλιεργούμε τον σπόρο της ζωής.

Σύμφωνα με όσα προαναφέρθηκαν, μπορούμε εύλογα να εξάγουμε το συμπέρασμα ότι η διαμόρφωση μιας προσωπικότητας, η οποία θα στηρίζεται στην προσωπική δύναμη, στην καλλιέργεια των ατομικών χαρισμάτων και στην οικοδόμηση μιας εσωτερικής ελευθερίας, αποτελεί το ισχυρότατο όπλο του ανθρώπου για να φτάσει στην κατανόηση της αξίας της ζωής και να απομακρυνθεί από τον ευτελισμό της. Με τη γνωστοποίηση των παραπάνω τρόπων στον εφηβικό κόσμο, θα μπορούσε να μεταβληθεί κατά ένα μεγάλο βαθμό η μελλοντική στάση τους απέναντι στη ζωή και στις απαιτήσεις της, καθώς και ο σεβασμός και

η κατανόηση απέναντι της. Τέλος, θα υπήρχε πολυεπίπεδη αύξηση της αποδοτικότητας της κοινωνίας, καθώς είναι αδιαμφισβήτητη η επιρροή της νοοτροπίας και της συμπεριφοράς των πολιτών στην ευμάρεια και την εξέλιξη της.

Μαριάννα Μπιτσάνη, Γ'2